

Sygn. akt: I C 92/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Żninie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Michalak
Protokolant:	Małgorzata Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r. w Żninie

sprawy z powództwa **H. I. (1)**

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3472,99zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 620,84 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

T. M.

UZASADNIENIE

Powód H. I. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) SA w W. kwoty 7252,49 zł z ustawowymi odsetkami od 23.07.2015r.

Wywiódł, że świadczenie wynika z tytułu zgonu osoby ubezpieczonej zgodnie z umową ubezpieczenia renty odroczonej. Wpłacona przez pozwanego kwota 527,01zł dalece odbiega od realnej siły nabywczej w czasie wpłaty i jest nie do zaakceptowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa wywodząc, że powód nie może domagać się kwoty o znacznie wyższej wartości niż wpłacona składka. Wyliczona przez pozwanego waloryzacja jest sprawiedliwa i zgodna z umową.

Sąd ustalił, co następuje:

Matka powoda Z. I. zawarła w grudniu 1974r. z (...) umowę ubezpieczenia renty odroczonej według taryfy XII.

Renta miała być wypłacana od 1987r.

Matka powoda wpłaciła 50000zł.

(dowód: polisa k.4-11)

W 1982r. z tytułu waloryzacji dopisano do składki sumę 17500zł.

Od 1987r. Z. I. otrzymywała rentę od (...), a później od pozwanego.

(bezsporne)

Matka powoda zmarła w dniu 29.06.2015r.

(dowód: odpis aktu zgonu k.12)

W dniu 20.07.2015r. powód zgłosił zgon matki pozwanemu.

(dowód: zgłoszenie k.13-15)

Pozwany wypłacił powodowi sumę 527,01zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu k.16)

H. I. zwrócił się do pozwanego w piśmie z 27.07.2015r. o wypłacenie kwoty 7252,49zł.

(dowód: pismo k.18)

Pozwany odmówił większej waloryzacji.

(dowód: pismo k.19)

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem pozostaje zawarcie przez matkę powoda w 1974r. umowy ubezpieczenia renty odroczonej zgodnie z taryfą XII.

Z umowy wynikało ,że w przypadku śmierci ubezpieczonego w okresie wypłacania renty (a taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie) uposażonemu przysługuje jednorazowe świadczenie w wysokości wpłaconych składek.

Wypłacenie nominalnej sumy równej wartości składki nie stanowiłoby jednak odpowiedniego wykonania zobowiązania.

Ze względu na bardzo wysoką inflację na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych powód mógł domagać się zmiany wysokości należnego mu świadczenia na podst.art.358¹§3kc.

Z przepisu tego wynika natomiast, że dokonując waloryzacji Sąd musi rozważyć interesy obu stron uwzględniając zasady współżycia społecznego.

Celem waloryzacji jest bowiem przywrócenie wartości świadczenia z chwili zawarcia umowy.

Umowa ta miała charakter umowy wzajemnej, czyli świadczenie Z. I. w postaci składki powinno odpowiadać świadczeniu ubezpieczyciela.

Dlatego też należało zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, że w ustaleniach Sądu należało brać pod uwagę jedynie kwotę wpłaconą przez matkę powoda, czyli 50000zł, a nie dodatkową kwotę 17500zł dopisaną w 1982r. na skutek waloryzacji.

Również kwota zdeponowana przez Z. I. w (...) utraciła swoją wartość na skutek hiperinflacji , a zakład ubezpieczeń nie miał wówczas możliwości , by odpowiednio zabezpieczyć zgromadzone środki.

Przez ostatnie kilkanaście lat inflacja była jednak niewielka i dlatego zastosowanie tylko matematycznego przeliczenia świadczeń w stosunku do np. przeciętnego wynagrodzenia prowadziłyby do znacznej dysproporcji pomiędzy świadczeniami stron i byłoby niezgodne z treścią umowy.

Przeciętne wynagrodzenie w grudniu 1974r. wynosiło 3255 zł i wpłacona składka , czyli 50000zł była 15,36 razy wyższa od tego wynagrodzenia.

Przeciętne wynagrodzenie „netto” I kwartału 2015r. , czyli kwota 2886,12zł pomnożona przez współczynnik 15,36 daje kwotę 44330,80 zł.

Ujemnych następstw spadku wartość złotego nie mogła jednak ponosić tylko jedna ze stron zobowiązania.

Także bowiem (...) nie mógł przewidzieć tak wysokiej inflacji i w żaden sposób nie mógł zapobiec utracie wartości wpłaconych składek.

Tymi skutkami w ocenie Sądu należało obciążyć strony w równym stopniu.

Również więc sumę 44330,80 zł należało obniżyć o połowę.

Kwota 22165,40 zł także jednak zdaniem Sądu nie byłaby adekwatnym świadczeniem biorąc pod uwagę nie tylko wysokość składki, ale także pobieranie przez Z. I. renty przez ponad 27 lat.

Według Sądu odpowiednim w okolicznościach niniejszej sprawy świadczeniem jest suma 16000 zł.

Powodowi należało się 25 % świadczenia, a więc kwota 4000 zł .

Od sumy tej należało oczywiście odjąć wypłaconą już kwotę 527,01 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podst.art. 358¹ §3kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3472,99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku ze względu na konstytutywny charakter orzeczenia.

W pozostałej części powództwo oddalono.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art.100kpc.

/-/ T. M.